

Tahle šifra není lehká, přesto vůbec nezoufám,
jistě padne natotata, když se do ní ihned dám.
Nerad dlouho čekám na tým, když jim nejde vyřešit,
jest mi libo rychle luštit, chci být jak blesk, vítězit.
Beze mě by hned získali náchylnosti k zákysům,
co na tom, že v jejich očích patřím k pyšným narcisům.
Stačí trocha analýzy, jistě šifru lousknu hned,
zrádné tu však věty vidím, ty snad nejdou nevidět.
Honem musím odhaliti, která jest mi k užitku,
tyhle poznat nejspíš umím, nemám další námitku.
Jak tu hledám, jak tu pátrám, co se tady ukrývá,
narážím jen na jelito, co k ničemu nebývá.
Kdybych hledal zevrubněji, hledání by mi šlo líp,
jako první snad bych našel konkrétního lesa typ.
Přestal bych být plný žalu či náchylný k zoufání,
teď už nemohu číst dále, zklamání mě dohání.
Opravdu si nevím rady, co bych ještě odhalil,
marně pátrám za pařezem, s kým bych se tu poradil.
Jen naslepo hledám v šifře něco, co mě pošle dál,
možná mokrá snáz se luští? Toho bych se nenadál!
Tak nic třeba máčet není, halleluja, račte číst,
bez obav o další postup popište si tenhle list.
Rozkryje-li tohle každý, propadnu se pořadím,
tak teď rychle zvedám kotvy, víc už vám tu neradím.
V pozoru tu záhy stojím, známou píseň pěje hlas,
užívám si zvuky lesa. Děkuji vám, příště zas!